

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorvm Vita, Moribvs, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Capvt XL. Libidinosvs Et Sacrilegvs Sacerdos viuens vidensque ad gehennam abripitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

cindatur libido in Clericis. Libro 4. epistola 3. ad Cunibertum Taurinensem Episcopum scribit B. Petrus Damianus Cardinalis & Ostiensis Episcopus; quod in Gallie partibus iterato pellicatus presbyter tanquam bos ad victimam ductus coniuum deseruit, & thalamos non delectationis sed perditionis ingressus, O terribilis Deus in consiliis super filios hominum, Psal. 65. v. 5. Vno eodemque momento & semen fudit, & animam exhalauit. Sic sic remunerari debuit, qui de sacrario Domini ad exolutum lupanar, suinumque volutabrum transire decrevit. Terribile est incidere in manus Dei viuentis, Heb. 10. v. 31. Alius presbyter concubinam nolens dimittere, incolmis, vegetus & robustus in lecto se composuit, & manè repertus est cadauer examine, & Ecclesiastica sepultura priuatus. Hec ibi.

C A P V T . X L .

LIBIDINOSVS ET SACRILEGV S
acerdos viuens videntque ad gehennam
abripitur.

HIc inchoati perpetui supplicii formidabilis prorsus exemplum in impuro statuit Deus sacerdote apud V. Petrum Cluniensem Abbatem libro 1. de miraculis sui temporis capite 25. Iste siquidem accepta damnationis sententia desperans vilius a fe demonibus & gehenna tormentis sacrilegum spiritum tradidit. Ipsum auctorem audiamus. Subiungenda est, inquit, morientis presbyteri terribilis & multis notis visio, qua audientium mentes digno timore concutiat, & ad cauenda eterna mortis mala, velut vehementi sollicitudinis igne accendat. Apud castrum Liziniatum, quod in Pictavensi pago situm est, nuper quidam presbyter erat, qui sacerdotalis ordinis super coelestem dignitatem, miserrime vita conuersatione turpans, non ad animarum, quibus praerat curam, sed ad carnis sua voluptatem explendam, sacro ministerio vrebatur. Qui iusta

Felix quem
faciunt alie-
na pericula
cautum.
Annulus
aureus in
parib. suis.

iuxta Prophetam Ezech. 34. Lac gregis sui comedens, & eius
selanis operiens absque villa spe eternorum, mercedibus merce-
narij audissime pascebatur. Mundissimam atque omnia mun- Sancta Sa-
dantem Christi carnem & sanguinem in altaris sacramento ctis sancte.
frequenter officio non deuotione sumebat, nec ab immundis ta-
men carnis operibus se cohíbebat. Cumq; vt sus immūda mul- sus in volu-
to tempore in cœno luxuria versaretur, & suipius fatoribus de- tabro luti.
lectaretur, territus conscientia malo sicut aliquando & mali ad
horam compunguntur, familiaritatem quorundam bonorum
virorum expetiuit, & abbati Bonavallis ac fratrib. eiusdem mo- Sus inter-
nasterii se in amicitia, specie tenus copulauit. Qui longo tempore rosas.
eū de vita emēdatione cōmonentes, & vt seculo renunciaret, af-
fidue exhortantes nihil ab eo impetrare præter inanem spem ali-
quando potuerunt. Nam libenter quæ dicebant audire se fingens, Simia fucā
& semper eos de conuersione suspendens, de societate Sanctorum tā Audiens
illorum gloriabatur, nec admonitione vel exemplis eorū à malis non audit,
retrahebatur. In his atq; aliis perdite atq; perdenda vita sue a-
ctibus perdurans, & obstinatione impia iram sibi in die ira the- Sus sub fa-
fauirizas, Rom. 2. ver. 5. in morbum incidit, quo post aliquot dies stem.
ingrauescente, ad extrema peruenit. Adierat eum visitationis
gratia Prior iam dicti monasterii, atq; cum eo per aliquantum
diei spatium, ipso quoq; rogante, permanferat. Et ecce nocte su-
perueniente, cum cunctis discendentibus solus lecto eius assideret,
clamare terribiliter aeger ille ad Priorem coepit. Succurre, ait suc-
curre. Ecce duo supra omnē feritatem expansendi leones in me ^{1. Pet. 5. v. 8.}
impetum faciunt, biant ore ac rictu feroci per frusta disceptu- Aduersari-
ri, me totum consumere volunt. Deprecare cito Dominum, vt ab us vester
bis eripiatur, antequam mortibus eorum cōsumar. Dicebat hac & diabolus tā
tremebat, ac velut deuoratuos fugiens, timore defecto corpori quam leo
vires addente, retro cedebat. Prior vero vocis illius ac gestus ter- rugiens cir-
zore turbatus, non sine multo & ipse timore erat. Ad precessa- cuit quæres
men ipse necessitate impellente conuersus, pro misero illo vt po- que deuoree
terat D OM I N U M exorabat. Quo orante mutata voce aeger; Oratio fu-
benè, inquit, benè. Recesserunt crudeles bestiae & per ora- gat demo-
tiones tuas iam ultra nusquam apparent. Et quia ad ultim- nes. Matth.

vnum 17. v. 20.

Non somniū mūm usque spiritū semper compos sui extitit, nec ut quidem
um, non dē morientium solent, vel in modico sensu imminutus fuit, conser-
firatio. fūs ad Priorem, loqui cum eo de quibuslibet veluti sanissimis
cōpit. Cumque tam de his quam de aliis multa inter se ver-
ba cōferrēt, horā fere vniū spatio elapsō, rursum incla-
Igne libidi- mare longe terribilius quam primo exorsus est. Enī inquit: en
nis ignis ea ignis de cōlo vt torrens inundans descendit, & super hunc le-
stigatur. Etūm meum veniens, iam iamque in fauillam usque me combu-
ret. Festina, adiuua, ora, si fortē & ab hac morte eripi valeam,
Aliena iacit Et hac dicens, manib⁹ & brachi⁹ opertoria subleuabat, eaque
velut aliquid iuuare possent, inuisibilis ignibus turbatus oppo-
nebat, sed ne quicquam. Non enim corporalia tegmina à spiri-
tualibus incendiis tegere poterant, quem cōlesti vindicta impia
opera exponebant. Prior ad auctō timore, denuo ad orationem
conuertitur, & quantum in tali casu possibile erat, Domini mi-
Precib⁹ ignis sericordiam deprecatur. Illo vt supra orationi instantē, pos-
tuerit. paululum, patiens gratulationis vocibus preces eius interrupt
dicens. Quiesce, iam ab igne tutus sum, nam cum super me (vi
dixi) cum impetu descenderet, interpositus est linteus, usque ad
quem ignis peruenit, sed eum transire non potuit. Iam & ab isto
periculo eruptus, oro ne à me discedas quo usque quis iſtorum si-
nis futurus sit agnoscas. Tunc Prior qui tam timore quam bo-
spitandi necessitate recedere volebat, substitut: & ab oratione
surgens, rursum ei assedit. Cumque eum tantis terroribus anxi-
um consolarecur, & vterque ad iniicem ut prius colloquereur,
subito agrotus ad inuisibilita raptus obmutuit. Prior eum ra-
ptum ab humanis intelligens, rei exitum prestolabatur. Cum
ecce post multum noctis spatiū, homo ad se rediit, & miserabi-
liter ingemiscens ait: Ha, ha, ad iudicium aeternum raptus sum,
dicium & heu miser aeterna morte damnatus sum. Traditus sum horredis
damnationis tortoribus, igne inextinguibili cū diabolo & angelis eius perpe-
tentia. tuo cruciandus. Ecce, ecce, ignita sartago plena bullienti adipe,
Notet & quam coram metmentorū ministri detulerunt, eamque ad
horrescat i- me frigidum vndique succenderunt. Et cum Prior orationi
sta lascivius sicut iam bis fecerat, tertio quoque incubuisse, ait ille: Cessa,
Clericus.

cessu pro me orare, nec pro illo ultra fatigari, pro quo nullatenus Ier. 7. v. 16; exaudieris. Priore vero dicente frater redi ad eum, & misericordiam dianam, dum adhuc viuis a Deo require, ille adiecit. Putas [ait] me pro populo ut infanum loqui? non infanum, sed sanamente quae dixi confir hoc: qui a nō mo. Et cucullam prioris manu tenens, eum interrogauit. Nonne exaudiem hoc quod manu teneo cuculla tua est? quo respondentem, est, ad te. iuxxit. Sicut haec vestis cuculla est, & sicut hoc quod substratum presentis a mibi est palea est, sic & hoc quod coram eis ignita sartago est. nimis demō. Ei dū hec loqueretur, gutta inuisibilis ignis de illa quam dicebat stratio: sartagine exiens, in manu eius priore videte cecidit, & mirabile Isa. 33. v. 14 dicit, tutem & carnem usq; ad intima ossis consumpsit. Tunc Quis habet acrum gemitu: En [inquit] indubia rei probatio. Nam tabit ex vocat ista quam vides de sartagine prolapsa gutta, carnis partem bis cum a consumpsum; sic confessim totum me ignea vorago consumet. doribus senti Prior ad ista stupente, iterum dixit. Ecce sartaginem ipsam piternis ministri infernales proprius afferunt, & ut me in illam injiciant, iam iamque manus adaptant. Et post modicum. Eccelinteum in quo iaceo vindicem concurentes accipiunt, & me in ignitam sartaginem, eternum frinxuram proiecunt. Hoc velut ultimum vale, mox ut Prior atque his qui ad hoc horrendum spectaculum conuenient, dicit. Subiecta voce ac reflexa ceruice, puniendum spiritum condemnatis spiritibus tradidit. Tantus vero terror omnes invaserit, ut illico vniuersi a fugerent, neque aliqui in domo ubi cadaver mortis remanserat remanere auderent. Facto mane, miserum cadavera sepultura mandatum est. Post aliquot autem dies, cum ad vniuersos circa positos hactam terribilis fama peruenisset, rei veritatem probare volentes, tumultum aperuerunt, atque fossam illum quam in manu adhuc viuentis presbyteri gutta prænuncia damnationis fecerat, in Lib. 4. dia⁴. mortui cadaveria inuenierunt. Quæ ornata, secundum quod Beatus Gregorius dicit, nullo modo propter se infelix presbyter vidit, Beda l. 5. his. cui nihil visio ipsa profecit, sed quanta cautela sacerdotale officium administrandum, quam reverenter diuina mysteria tra- Angl. 6. 14. Obduratus tanta, superna per eum dispositio denonstravit. Quis enim ad reprobis, ista non obstupescat, quis tam metuendam diuinæ animaduer-

fionis sententiam non contremiscat? Quis enim iam in ipsis nos
Ex visibilib. fidem inuisibilium se concepisse, sed ipsa inuisibilia corporis sen-
 tibus ex multa parte subiecta esse non cognoscet? Facit hoc pia-
 estimatur. Conditoris miseratione, qui cernens corporalium rerum obiectu-
De inos mi- interiorem mentis humanae oculum excocatum, quadam despi-
 serantis bo- ritualibus rebus etiam per carnem quibusdam innotescere pra-
 nitas. stat, ut ad amanda siue timenda inuisibilia, hoc saltem remedio
 vel admoneat vel compellat. Quid enim apertius ad fidem fide-
 lium instruendam, quam hominem in carne viuentem, & hic
Discite iu- integra mente colloqui cum hominibus, & ibi spiritualia cerne-
 sticiam mo- re cum spiritibus? Quid sanè leones tremendi, quid flammeus
 niti & non torrens, quid ignita sartago aliud quam de veritate rerum in-
 tremere uisibilium nullatenus dubitare, & horrendum esse in manus Dei
 Christum. viuentis incidere, Hebr. 10. v. 31. male securos admonebant? ne-
 que enim credendum est alibi quam in praesenti seculo quarum-
 libet ferarum genera comorari, aut ubi nulla metallorum ma-
 teria est, ferreas sartagini fabricari. Sed quia terror supplicii
 futuri, non nisi per verba visitata vel per expertarum rerum ima-
Huius rei gines, hominibus adhuc in carne viuentibus potest ostendi, placuit
 exemplis ple Deo per tales corporum similitudines ostendere: Quid exule-
 nissima est corporibus anima, prauis exigentibus meritis cogantur tol-
 Scriptura lerare. Qua licet antiquioribus miraculis, Patrum temporibus
 per corpora demonstrata sint, voluit tamen etiam nunc diuina miseratione
 lia nobis ad nouis revelationibus priora confirmare, & eos qui vetera despi-
 umbrans ciunt, velut negligentes somno torpentes recentibus impulsione-
 spiritualia. bus excitare. Cuius supernae admonitionis contemptore tanto
 semaiore in Dei iudicio cumulo damnationis operiunt, quanto
 grauior eratu, non solum antiqua, sed & ante oculos postea
 contemnunt. Et quia ad fidei & morum edificationem varia
 diuersis audit & probata nostrorum maximè temporum
 miracula scribere cordi insedit, non iei aliquia negligere
 quæcunque auditoribus meo iudicio posse vi-
 debantur prodeesse.

CAPVT